

GRIGORE G. PEUCESCU

Director politic

ABONAMENTELE

SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE: In tara pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei in strainatate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE INCERLA SI 16 A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRITURILE NU SE INAPOIAZA

EPROCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU

Proprietar

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE Pentru Orient la Eastern Agency, Constantinopol Kavakoy Dairman Han, 16 Galata. Anunciuri pe pag. IV, linia 30 bani, anuciuri pe reclame pe pagina treia 2 lei linia.

ADMINISTRATIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

BULGARIA SI RUSIA

CONSECINTELE EMISIUNILOR

INGRIJIRI LEGITIME

NOUA SITUATIUNE IN BULGARIA

VISUL REGELUI

TESTAMENTUL MITROPOLITULUI

MIZERIILE LONDREI

BULGARIA SI RUSIA

Timpu, fara indoiala, nu a sosit inca ca se pronuntam o judecata sigură asupra evenimentelor din Bulgaria. Ele sunt prea proaspete: amănuntul nu sunt de loc cunoscute încă și urmările lor, nici cele mai apropiate, nu s'au desfasurat. Și cu toate acestea faptele petrecute au o însemnatate atât de mare în cât se cuvine a le nota și a scoate la lumină învălmășeștii ce coprind.

Și, mai întâiu, aceste fapte au aruncat asupra poporului bulgar o lumină vie, de care noi, ca vecini, trebuie să ne feliicităm. Poporul bulgar s'a arătat tot atât de tare în voința lui, pe cât de onest și leal. Prima știre despre atentatul din Sofia a cauzat tuturor, pe lângă o mare surprindere, o mare indignare: Un prinț care în împrejurări grele, știuse să se facă dator, care s'a arătat plin de devotament și gata la or-ce sacrificii pentru independența și întărirea poporului său, se fie dețronat în câte-va ore, și se fie dețronat de oștirea lui și chiar de guvernul lui, aceasta constituia o rușine pentru poporul bulgar.

Ne pare bine că bulgarii au simțit aceasta și, în întrunirile ținute în diferite localități, adversarii atentatului au strigat cu durere: ne-am făcut de risul lumii! Și poporul bulgar a înțeles acest sentiment și prin condamnarea unanimă a atentatului, prin constituirea locotenentului principiare, prin rechemarea principelui, a spălat pata ce o mână de oameni voia să pue pe națiunea întreagă. Poporul bulgar a manifestat cu tărie voința lui, și această voință a fost onestă și leală: de aceea a isbutit.

Ca vecinii ai bulgarilor, amestecați cu danșii, fie în țara la noi, fie în țara la danșii, interesul nostru este ca Bulgaria să fie un stat tare și onest. Și ne bucurăm că în evenimentele din urmă, s'a arătat așa cum dorim să fie.

Mai avem încă un fapt de constatat. Este că popoarele nu sunt nicl așa de nesimțitoare, nici așa de ingrate, pe cât se zice câte-odată. În poporul bulgar s'a arătat și simțitor și recunoscător. Un popor tânăr care se naște la viață, după secole de robie și de întuneric, are dreptul să ceară mult de la așea pe care soarta l'a pus în capul său în aceste momente hotăritoare. Un om care și ia asuprași greaua sarcină de a fi primul rege al unui popor și fondatorul unei dinastii suverane, trebuie să uite persoana sa și să sacrifice pasiunile sale egoiste poporului, în capul căruia se găsește.

Omul egoist, care nu se gârdește de cât cum se trăiască bine și liniștit, omul care se gârdește numai să facă avere, pare că ar vrea să a-

puce ce-o apuca și să plece, un astfel de om nu merită onoarea de a fi în capul unui popor în momentul gîngăș al învierii. Numai printr'o iubire sinceră a țării care l'a adoptat, numai printr'un devotament fără margini către poporul care l'a încredințat viitorul său, merită un suveran să fie primul rege și să se fundeze o dinastie!

Prințul Alexandru Battemberg a înțeles aceste adevăruri și s'a devotat cu totul poporului său: s'a arătat gata a și sacrifica, nu numai plăcerile, dar și viața, pentru poporul în capul căruia se află.

Și la rândul său, acest popor, deși puțin cult, deși tânăr, dar l'a iubit și a fost gata să se sacrifice și el pentru domnul său. Fericite popoarele în care se naște această slăvită înțelegere în iubire și devotament între țară și tron.

Felicităm pe poporul bulgar că are acest noroc și știe să-l prefășească.

Dar cât va ține și ce se va întempla în urmă? Lăsa-vor puterilor cele mari lucrurile să se meargă mersul lor? Evenimentele din urmă n'a ridicat, asupra principelui și asupra poporului, urgia vre unei puteri mari, care va isbuti, într'o zi său alta, să se răsbune?

Nu știm, fără indoială, ceea ce soarta rezervă Bulgariei. Trăim într'un timp în care surprinderile sunt destul de dese și în care echilibrul Europei, u se poate numi stabil. Și cu toate acestea, convincțiunea noastră este că nimeni nu va tulbura pacea Europei. Puterile cele mari, atât de interesate la menținerea păcii, vor și să facă a serpecta principelui cel mare al neîntervenției și, în aceasta, ele vor fi ajutate de atitudinea hotărâtă și liniștită a Bulgariei. Și acesta este cel mai mare învășământ ce voiam a scoate din evenimentele petrecute în Bulgaria, că un popor, care voește cu tărie și cu stăruință un lucru drept și onest, va triumfa tot-d'auna, or care ar fi peditelile ce l'a răpun în cale, or care ar fi puterile care ar voi să-l oprească.

Dar vorbind astfel nu suntem oare nedrepti pentru Rusia? Și poporul bulgar, arătându-se plin de recunoștință către suveranul său, nu s'a arătat el ingrat pentru Rusii? Este sigur că atentatul contra principelui Alexandru a fost privit de toți dacă nuca o faptă a Rusiei, dar ca un semn de triumful înfrîngerii rusești în Bulgaria, și ca o dovadă de puterea Rusiei. Și când, mai târziu, contra-revoluțiunea a triumfat, când principele Alexandru a fost rechemat la tron, toți au văzut în acest din urmă fapt o înfrîngere a înfrîngerii rusești și oare cum un eșec pentru Rusia. Și, din acest punct de vedere, Rusia s'ar putea plînge că n'a fost platit cum trebuia imensele sacrificii ce a făcut pentru liberarea Bugariel.

Acasă este adevărat, dar a cui e vina? După părerea noastră vina nu este a bulgarilor, vina este a funcționarilor ruși trimiși în Bulgaria, care n'au avut, după cum se vede, tactul trebuincios și cari au tractat Bulgaria ca pe o provincie pusă d'a dreptul sub ordinea guvernului din St. Petersburg. Și atunci s'a întâmplat, ceea ce era natural să se întemple, s'a născut între toți bulgarii sentimentul individualității lor naționale, care a ajuns îndată a fi mai tare de cât recunoștința ce au pentru generoșii lor liberatori.

Noi românii înțelegem cu atât mai bine acest sentiment, cu cât ne-am găsit și noi în aceeași pozițiune în care se găsește astăzi bulgarii. Și pe noi Rusia ne-a liberat de sub jugul Tarciei, și pe noi ne-a ajutat cu consiliile și cu sprijinul ei puternic. Ne aducem cu toți a-minte cât de mare era devotamentul părinților noștri pentru marea liberatoare a popoarelor orientului, și astăzi chiar, cu toată umilinta de care am fost adăpați la încheierea păcii de la St. Stefano, cu toată luarea Basarabiei, astăzi chiar, nu se poate tăgădui simpatia veche și înrădăcinată ce avem pentru Rusia și nu putem ascunde recunoștința ce-i datorăm.

Dar aceste sentimente sunt acoperite de temerea dominațiunii rusești și depinde numai de Rusia să le pue în lumină. Acelăși lucru se întempla și în Bulgaria, acolo ca și aici, simpatii sunt multe, recunoștința e mare; dar bulgarii, ca și noi, voim să fim popoare libere.

Respecte Rusia acest sentiment, arata ea prin fapte că voește să ne ajute de a trai cu viața noastră proprie și a ne desvolta conform cu aspirațiunile noastre, și poate să fie sigură că nu va întâlni între bulgarii, precum nu va întâlni nici între români, de cât simpatii puternice și o vie și eficace recunoștință.

Gr. G. Peucescu.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Târnova, 30 August. — Prințul a plecat de la Sîstov la 9 ore și a sosit la 6 ore seara. Lovitura de stat a dat de sigur prințul o imensă popularitate. De a lungul drumului populațiunea avînd în frunte pe preoți cu sfințele icoane acclamau pe prinț.

La 5 kilometri de Târnova o mulțime considerabilă, pe jos, în trăsurile, călări aștepta sosirea prințului. Ingrămădirea era atât de mare la intrarea în oraș în cât era imposibil să intre trăsurile și suita prințului în Târnova, care fu primul punct de unde porni mișcare revoluționară. Prințul salutînd urîrilor de buna-venire ce i se adresa a felicitat orașul de inițiativa luată sub direcțiunea d-lui Stambuloff. Pare că entuziasmul crește mîerud cu cât prințul înaintază. Tot orașul e în sîrbătoare.

Ultimele informațiuni fac să se prevază că restul călătoriei se va îndeplini în aceleași condițiuni. Liniștea e perfectă. E probabil că prințul va pleca mâine la Filipopol.

Sofia, 30 August. — D. Stambuloff a telegrafiat la Sofia ca regele Milan a adresat prințului Bulgariei o telegramă de felicitare și că prințul a răspuns mulțumind, regelui și exprimîndu-și speranța a vedea în curînd restabilește relațiunile amicale între cele două țări.

Viena, 30 August. — Corespondența politică desminte știrea ce spunea că contele Kalnoky va merge la Franzensbad.

Viena, 30 August. — Se comunică din Ruscink că regența în capul căreia se găsește d. Stambuloff, a remis puterile sale în mâinile prințului.

D. Karaveloff, care aparține regenței stabilite în Sofia, s'a retras.

Prințul Alexandru a adresat poporului bulgar o proclamație care aprobă în toate măsurile luate de regența sub direcțiunea d-lui Stambuloff, confirmă cabinetul format de această regența precum și alegerea colonelului Mulkuroff ca comandant al armatei bulgărești.

favoarea, independenței Bulgariei și a onoarei numelui de bulgar.

Petersburg, 20 August. — E probabil că întoczirea prințului Alexandru nu schimbă în nimic hotărîrile luate de Rusia, cu toate că executarea acestor resoluțiuni se fie momentan amînată.

Novoe Vremja consideră restaurarea prințului ca îndoielnică.

Viena, 30 August. — O ciocnire între două trenuri s'a întîmplat la Noerdlingen lângă Viena. S'a constatat 7 morți și 22 persoane grav rănite.

CONSECINTELE EMISIUNILOR

Un semn distinctiv și caracteristic al celor din urmă zece ani de administrație este și acela al înfrîngerii a feburii societății pe acțiuni.

Nu revendicăm meritul de a fi numit noi cei d'antîiu regimul emisiunilor guvernului actual.

Dar e bine pentru ca lucrul să nu se uite să amintim din când în când aceste isprăvi ale celor ce administrează țara.

Frigurile emisiunilor, deci, au trecut ca un vînt molipsitor și pe da noi.

Dacă capitalele străine atrase de căștiguri, sigure, de întreprinderi oneste ar fi fost aduse în piața noastră pe calea emisiunilor, mai ca n'am avut nimic de zis. Din potrivă, am demonstrat în altele rînduri utilitatea capitalelor străine la noi, și am format tocmai un puternic motiv de critică în contra politiciei financiare a guvernului, din faptul înființării Bancii naționale pe niște baze greșite, care a gonit aurul de la noi.

Dar pe cel de folositoare sunt emisiunile raționale și oneste, pe atât sunt de periculoase creațiunile factice, provocate de dorința de specule și chiverniseli.

Am aplaudat, bună-oară, înființarea Societății de construcțiuni și am recunoscut utilitatea unei asemenea societăți. Tot din dorința de a vedea prosperînd această instituțiune am regretat modificările care pripite ce s'au introdus anul trecut în statutele acestei societăți.

Dar, ori cum ar fi, nu ne propunem a enumera între instituțiunile cu emisiuni vîtmătoare pe Societatea de construcțiuni.

E vorba de altele.

S'a probat într'un mod necontestat că emisiunea acțiunilor Bancii Prevederea s'a operat în condițiuni foarte neregulate.

Consiliul de administrațiune al fostei societăți de economie „Prevederea” prin abuz a silit pe vîdude, preoți și mic negustori ca să și plaseze economiele lor în acțiuni.

S'au întrebunțat spre a se ajunge aci, tot felul de manopere: S'au forțat uniti, s'au surpris bună credința a altora, în cât azi s'au pomenit mulți nenorociți acționari, ai „Prevederii” fără voia lor.

Cum am zis, toate acestea sunt astăzi bine demonstrate.

Afară de această procedură greșită a consiliului „Bancii Prevederea” s'amar constatat: abuzuri, debarați de bani, falsuri, polițe de favoare, într'un cuvînt, întregul șir de fapte calificate de codul penal, dupe care autorii lor urmează a face cunoștință cu parchetul.

Intrebarea naturală este aceasta: Aci stă rola emisiunilor? Nu se discreditează țara când s'ar lăsa nesuparați cei ce au dat naștere stării acesteia de lucruri?

Au compromis și creditul public, au ruinat și pe numeroși contribuabili, cei ce au condus afacerea Prevederii.

Ei bine, ne am fi așteptat la orice, dar nici odată n'am fi crezut că consiliul „Bancii Prevederea”, dupe cele dovedite, să vie înaintea acționarilor și să le ceară descărcarea.

Cu toate acestea, aci vor să ajungă. Au recurs la toate mijloacele spre a

a scăpa fără pată. Au condus poliția în sala întrunirilor, au distribuit acțiuni pe la străzi și în favoriti, au solicitat concursul puterăicilor și așa mai departe.

Datoria noastră e să împiedecăm ca din de la Prevederea să scape nepe-depsit.

Cunoaștem mulți acționari, comercianți onesti și independenți, cari sunt de părerea noastră. Vaduvele și preoți cari au fost surprinși în buna lor credință, cred tot astfel.

Vorba este că cu toții se vie la adunarea generală de Vineri 22 August, ora 2 după amiază; înoi unii să nu lipsescă așa fel ca în unu nu se va deschiace.

Ast fel procedînd se va da un exemplu simțitor și fără precedent.

INGRIJIRI LEGITIME

Cînd vedem petrecîndu-se cu o înțelă neînchipuită evenimente ca cele din ultimele zile, cînd vedem un princip de dețronat, un popor acclamînd reîntronizarea aceluiasi princip de, diplomații Europeane înțelegă zăpăciti și în sfîr de azi pînă mâine ce com și acțiuni noul poalesc nască din sit și creață de aceste evenimente, cum ce altele noul evenimente se vor mai produce în curînd, noi românii, cari, prin situațiunea noastră geografică precum și prin acea poliție, ne aflăm, dintre toate Statele, acela care în prima linie este expus vijeliei viitoare, nu suntem oare în drept și dator a resimți cu toți o legitimă îngrijire?

Și cum ar putea să fie alt-fel? Pe ce ne-am putea oare întemeia liniștea? Ce încredere? Ce speranțe putem oare păstra?

Guvernul actual este cel mai discreditat, cel mai putred, cel mai incapabil dintre toate căte s'au succedat pînă acum. — Nici odată vrajba poliției n'a muncit o țară mai mult de cât e azi România. Nici odată finanțele țării n'au stat mai rău, nici odată criza economică n'a sleit mai groaznic avuția unui popor, nici odată România, în timp de pace, n'a fost mai aproape de prăpastie, și iacă că în asemenea condițiuni suntem chemați a face față evenimentelor, a da piept cu greutățile unui rebel hotărîtor, a juca într'o partidă supremă soarta țării Românești. Generațiunile trecute și-au transmis în timp de secol furtunoși o țară mai încercată de soartă ca ori care alta, și acum cînd ne credem ajunși la liman, ne vedem expuși ca generațiunea actuală să dea faliment către generațiunea viitoare, și să nu i mai poată transmite nici măcar aceea ce a primit.

Și se nu fim adăsați de pesimism. Putem justifica din cuvînt în cuvînt temerile noastre.

Gravitatea situațiunei externe nu este de tăgăduit. Toată lumea convinge că pacea Europei nu este azi garantată de cât prin firul subred al vîetei bătănuilui împărat Wilhelm, care dorește să închiză ochii fără a mai vedea curgînd sîngele.

Dar această s'abă garanție ne mai există, la cea d'antîiu ciocnire de interese, trebuie să ne așteptăm să vedem nu numai Oriental dar și Occidentul înțgerat printr'unul din cele mai înecunde și mai gigantice resbe pentru care d'acum se alăturăsc așezele.

Acest resbe, inevitabil, recunoscut de toți oare, enii poliției ca atare, în ce stare ne va surprinde pe noi?

Evenimentele din urmă trebuie să ne pue pe gînduri, și să ne serve

de avertisment; căci alt-fel putem fi surprinși, și cu desăvârșire perduți.

Avem înăuntru atâtea răni deschise, pe care trebuie, cât mai în grabă, să căutăm a le vindeca! Guvernul colectivității care a deschis aceste răni, nu numai că nu va putea să le vindecă, dar le va învenina și mai mult, și ne expune până la una alta să perim chiar dintr'însele.

Numai un guvern cinstit, hotărât la economie, ordine și dreptate, poate aduce leac relelor de care suferim. Țara cere de ani întregi schimbarea acestui guvern. Tronul singur se opune. Oare nu simte Regele Carol că asumă asupră'i o răspundere capitală? Oare nu se teme d'ă lăsa țara cărmuită de o *condmă putredă*? Nu îi doare puțin inima d'această țară, în care de douăzeci de ani și a îndestulat pofta de glorie și de avere mai mult de cât a putut chiar visa?

Dar, dacă în inima Capului Statului, iubirea de țară nu e destul de puternică pentru a-l inspira îngrijire și salutare hotărâri, lucrul se mai poate explica. Regele Carol nu s'a născut în țara Românească, nu a deschis ochii aci, nu este fiul său de cât prin adopțiune.

Aceia însă cari sunt adevărații filii acestei țări, nească-se azi mai mult ca ori-când, și pue ei capăt răului, prin toate mijloacele putințioase, nu numai prin cele până azi întrebunțate; căci în asemenea cazuri, nu trebuie să comptăm de cât pe noi înșine ne luând povăț de cât de la patriotismul nostru.

De cât se avem a suferi noi *faptele îndeplinite*, mai bine să le creăm dupe placul nostru; căci trăim într'o vreme când faptele îndeplinite se impun!

C.

BULETIN EXTERIOR

NOUA SITUAȚIUNE ÎN BULGARIA

Mare e puterea faptului îndeplinit!

Abia o săptămână a trecut de când toată presa europeană era unanimă pentru a considera pe principele Alexandru ca detronat și a exprima opinia că puterile nu trebuie să intervină spre a-l restabili pe tron. Mai mult încă, detronarea lui era privită ca un fapt ce oferea unele garanții mai mari pentru mănținerea păcii, fiindcă depărtarea principelui mulțimea pe Rusia și o împiedecă d'a interveni în Bulgaria. Într'un cuvânt, Bulgaria era abandonată înrăuririlor rusești și deja se discuta cesțiunea d'a se ști care va fi urmașul principelui Alexandru pe tronul Bulgariei.

Dar nu trecură câte-va zile și lucrurile începură a se schimba. O contra-revoluțiune izbucni în Bulgaria. Se formă un guvern în Tirnova și chiar în Sofia, partizanii principelui reluară

direcțiunea afacerilor. Principele isgonit sosi la Lemberg dupe o călătorie dureroasă pe Dunăre și pe teritoriul rusc. Acolo el află ce se petrecuse în Bulgaria și primi de la amicii lui din Europa sfatul d'a să refotoarce în Bulgaria. Așa și făcu. Astăzi el este din nou stăpînitor al Bulgariei și acei cari odinioară îl insultau și se bucurau de plecarea sa, îl aclamă ca pe suveranul cel mai popular. Asemenea variațiuni subite în simțimintele maselor s'au văzut pretutindeni în timp anormal ca acel prin cari trece Bulgaria în acest moment. Nu e dar de mirat că principele a fost primit cu entuziasm la întoarcere, precum nu ne vom mira ca, dupe un timp oare-care se vedem același entuziasm manifestându-se pentru armata rusă sau delegatul împăratului Alexandru.

Dar ceea ce poate părea straniu este schimbarea produsă în atitudinea puterilor și a presei europene prin faptul îndeplinit al reîntoarcerii principelui Alexandru și al primirii ce l'a făcut poporul bulgar.

Precum nimeni nu voia să provoace un resbel pentru a susține pe principele Alexandru pe care mai toți îl părăsiseră, tot ast-fel acum nimeni nu voește a trage spada pentru a-l împiedeca să și reocape tronul.

Toată lumea voește pacea. Puterile se tem una de alta. Combinările și constelațiunile politice s'au schimbă din lună în lună și nenorocitele țări ale peninsulei balcanice servă de câmp de luptă pe cari înrăuririle celor mari se ciocnesc în mod continuu. Astăzi izbutește Rusia și e oprită d'a se folosi de isbânda ei prin intervenirea Angliei, susținută de politica austro-germană, mâine izbutește Anglia, dar nu trece mult și Rusia nimicește opera înșghebată de politica engleză.

Ast-fel s'a petrecut și cu ultimele evenimente din Bulgaria.

Anglia înscează revoluțiunea de la Filipopoli, Rusia o împiedecă d'a se folosi de isbânda ei; nici nu trecu un an și principele Alexandru e răsturnat și transportat în Rusia. În fine astăzi vedem pe tânărul suveran bulgar pe calea d'a reintra în capitala sa și depeșele din străinătate ne comunică că s'a reîntors în Bulgaria dupe stăruința principelui de Gales.

Este dar un adevărat duel politic între înrăurirea engleză și cea rusească, duel de care principele de Bismark se folosește, aruncând în cumpănă puternica greutate a politicii germane.

Dar, ca toți bărbații politici cei însemnați, principele de Bismark contează cu faptele împlinite și nu razimă politica de cât pe ele. Ast-fel am văzut cum abandonase pe principele Alexandru dupe isbutirea loviturii de la Sofia și astăzi îl vedem că caută a împăca pe Rusia cu reîntoarcerea principelui de Battemberg în Bulgaria.

Va fi dar o pauză în mersul evenimentelor în Peninsula balcanică, până când adversarii s'vor reculege iarăși pentru a reîncepe lupta. Pozițiunea principelui Alexandru va fi dificilă; el se va găsi în fața unor nemulțumiri și unor urii mai violente de cât în trecut

și va trebui mult noroc și o mare energie pentru a învinge greutățile de tot felul pe cari le va întâmpina în calea sa.

V.

CRONICA

VISUL REGELUI

Prânzise bine, asistase la spectacol, și acum fericitul rege, scufundat în patul moale, cu ochii închiși, în așteptarea somnului, își lăsa molatecele gândiri să lenească în darăt, către acele vremuri de strălucire, în cari se muncea mult și se căpăta florin puțini și care acum, pare c'ar face parte dintr'o altă existență, atât sunt de depărtate... Ce vânt norocos, cugeta el, m'a aruncat în această blagoslovită țară, și ce mari și de necrezut sunt minunile ursitei, când vrea ia să te procopsească, așa pe negândite! Cu aceste reflecții, milostivul nostru rege adormi.

De multe ori lucrurile, la cari te-ai gândit de cu seară, îți revin în vis sub o formă mai clară și îți se desfășură într'un fel de peripecii de basme, ca și cum toate s'ar petrece sub farmecul unui descântec. Sunt visuri, în care îți se pare c'ai trăit un veac de om, și cari te poartă în câte-va minute prin atâtea locuri și evenimente, în cât, când te deștepti din ele, simți în tine o oboseală fizică și o amețală, ca și cum... dar să lăsam aceasta, și să venim mai degrabă la visul regelui:

Se făcea într'a sală de cazarmă. Trist cu coatele pe masă, își stringea în palme capul greu de oboseală și de gânduri amărâte. Cum sta așa, o mână îl atinse pe umăr, își întoarse capul și văzu un chip frumos, cu ochii ca doi luciferi și c'un zîmbet infernal de atrăgător.

— Vino cu mine...
— Unde? bălbâi el înlemnit.
— Ce'ti pasă? Vino cu mine. Eă sunt norocul tău.

Și glasul acesta îi farmecă auzul, ca un cântec dulce și ademenitor. Își luă chipul și eși. Afară era o lună frumoasă și o tăcere sfântă, care îl înflora. Străbătu orașul, — vâi și dealuri se precipitau în darătul lor. Era un mers fulgerător de iute în liniștea nopții. Se simțea ușor ca o umbră. — Curios lucru, își zicea el în gând, n'am aripi, nu sbor și cu toate astea merg așa de repede, fără să ating pământul cu picioarele...

D'asupra luna se ștergea încetul cu încetul. Stelele prinseră a se stinge. Ei mergeau mereu. În fața lor, de dupe creasta unui munte, încetisfor resărea soarele și brazil se îmbracău într'o pară roșietică. Norocul întinse mâna înainte...
— De acolo se pornesc bogatele câmpii hărăzite ție.

Și într'o clipă fură în creștetul muntelui.

Acolo se opriră puțin. Câmpiele pline de bucate curgeau de vale, lucind în bătaia soarelui ca niște valuri de aur topit. Din deal în deal se ridicau străjile uriașe, nemăsurat în codrii, adăpostul fiarelor și cuibul haiducilor.
— De aici și până în malul celor

mai late ape, cât cuprinzi cu ochii, și cât nu poți coprinde cu ochii, toată țara aceasta frumoasă, cu hătare depărtate în lung și în curmeziș, cu bogății fără măsură și cu viteji fără frică de moarte, toată este a ta, și domn te vei chema peste aceste ținuturi.

Tânărul domn se înfloră de atâtea fericire. El vra să zică ceva, dar norocul îi înțelese gândul și patima, și îi făcu semn să îl urmeze. Într'o clipă se pomeni în fața unui palat enorm. Străbătura o sală lungă, tăiată în marmură și se opriră în fața unei uși mari de fier, deasupra căreia era scris: *Geld, Geld, Geld.*

Ușa se deschise scârțâind a greu pe țâțani, și când văzu el în mijlocul odaii largi mormanul colosal al banilor de aur, se asvârli c'o lăcomie sâlbatică asupră și și culcat pe piept, își îngropă fața și brațele până în subțorii în acele bucați de metal așa de strălucitoare, așa de lunoase și așa pline de răcoare și de farmec. Așa, scaldându-se, remase multă vreme un fior de o rară voluptate părea că îi strabate cald prin tot trupul și îi adoarme.

De-asupra se auzia hurețuri de roți, ca într'o moară, și pe jgheburii largi murea curgea de sus bani de aur. Norocul îl duse și îi arată minunata alcătuire și rânduială a lucrurilor. Era o adevărată moară. Norocul îi spuse că într'o zi i se vor mai adăogi încă douăspre-zece roți mari la moară și i desluși cum are să toarne în coș păduri, oștirea, popor, și toate acestea, macinate, aș se prefacă în aur.

El zise: *gut... sehr gut!* și iarăși se asvârli pe grămada de bani. Era așa de fericit!

Dar de odată moara se opri. Norocul se făcuse nevăzut. Un tumult de glasuri înrăutate venia de afară, din ce în ce mai violent. Palatul se clătina din temelie. Giamurile dărdăiau ca de cutremur și mormanul, risipindu-se, ca ceva viu, lunea de sub el, până ce îl lăsă cu peptul și cu brațele pe scânduri... De o dată sbucni o bubuitură groznică, și păreții parcă se porniră să cadă peste el...

Ștuduit de spaimă se deșteptă. Stete amețit câte-va minute. Apoi se sculă și începu să se plimbe prin odaie. Nu se făcuse încă ziuă. Afară ploua cu galeata. Din când în când un fulger se svârcolea în fatuieric și câte-un tunet hurea prelung și violent... Afurisit vis, rosti el pe gânduri, și își șterse fruntea ferbinte și asudată.

A doua zi popa Parlati primea o bancuță ștersă din partea regelui cu tărsărcinarea de a se ruga mai cu foc și mai cu evlavie, pentru liniștea și siguranța Majestații Sale.

Mirmidon.

INFORMATIUNI

Aflăm că mai mulți revoluționari bulgari refugiați pe teritoriul României au fost invitați a își alege un domiciliu în lăuntrul țării, și au fost opriri d'a locui în București și în orașele după marginea Dunării.

Să zice că eri sear a sosit o depeșe prin care guvernul bulgar întreabă pe guvernul nostru dacă poate expulsa pe d. Emil Galli la Giurgevo. I s'ar fi răspuns că d-l Galli este expulsat și după teritoriul românesc și că, prin urmare, nu se poate permite intrarea sa în țară.

Unul din refugiații bulgari, d-l Minkof, a fost chemat la poliție unde i s'a arătat că există contra lui sentință de condamnațiune pentru o delapidare comisă de d'nsul sunt acum câți-va ani când era preceptor la Bolgrad. — În urmă aflăm că d. Minkof a fost chiar arestat, dar va fi pus în libertate, fiind că sentința este prescrisă.

Populațiunea din Tirnova a eșit înaintea printului Alexandru la o distanță de 5 kilometre de oraș la un sat numit Kijov, unde cu preoții în cap îmbrăcați îmbrăcați în odăjdii, și cu primarul, au prezentat pâine și sare printului urându-i bun venit în Bulgaria.

De aci a intrat în Tirnova în buibuitul tunurilor și sunetelor clopotelor bisericilor.

La Tirnova, episcopul a celebrat un te-um la care a asistat printul cu toată suita sa, după care printul s'a retras la Conak unde s'a prezentat autoritățile civile și militare.

Dupe aceasta muzicile au cutreerat stradele acompianind mulțimea care striga *Trăiască printul! Trăiască Bulgaria!*

Încercă gomotul că militarii părtași la complotul contra printului Alexandru au fost executați.

D. Radu Mihai, ministru lucrărilor publice a plecat azi din capitală.

D. I. C. Brătianu, președintele consiliului a părăsit azi dimineață Capitala.

Aflăm, și dăm știrea sub toată rezervă, că consulatul rusc a refuzat d'a libera pașapoarte refugiaților din Bulgaria.

D. I. C. Brătianu, a făcut eri o vizită Printului Ludovic de Battemberg, fratele printului Alexandru.

D. general Anghelescu, Ministru de Război, a vizitat azi dimineață Cazarma de geniu, Pirotechnia și Arsenalul, unde a făcut o inspecție minuțioasă.

Printul Ludovic de Battemberg a plecat azi la Sinaia.

Studentii și ofițerii bulgari cari actualmente se găsesc în străinătate sunt rechemăți în țară.

«Națiunea» e informată că d-nu Stamboloff a rupt relațiunile cu d. Bogdanoff, consulul rus din Sofia. Publicăm această știre sub toată rezervă.

FOIȚA ZARULUI «EPOCA»

(32)

MIZERIILE LONDREI

(Urmare)

XXII.

De la Londra la Bristol.

— Am spus-o lordului Seymour, la Bristol, la amicul meu Hunt, cu care trebuie să se întoarcă în Londra înainte de 16 zile.

Nu se mai putea în doi, aflase urmele aceluia pe care îl căuta de doi ani.

— Îți mulțumesc, milord, zise ea lordului Burdett, nu știu ce bine mi-ai făcut.

Sir Francis se uită mirat la tânăra femeie care se depărtase, dupe ce i strânsese mâna cum se obișnuiește în Anglia.

— Blestematul de Mac Allan, gândi el, are toate noroacele.

Dupe un moment uitase de asta.

Dar Lenny profită de cea întâi ocaziune spre a se retrage; două ore în urmă era pe drumul ce ducea la Bristol.

— Îl voiți vedea, își zicea ea, lacrimile și amorul meu îl vor înduioșa.

Și nerăbdătoare, se uită cum calea plină de praful fugă în urma ei sub picioarele calilor îndemnați într'una de surugii plătiiți cu generositate.

— Mă va ierta, relua Lenny vorbind iar cu sine însuși: nu doară că ar putea să reia execuțiunea planurilor lui de altă dată, nu doară că va face din mine femeia lui, mama respectată a fiului său... Dar mă va lăsa să trăiesc ascunsă lângă dânsul, să fiu sluga, roaba lui, să îl văd, să îl iubesc fără a i-o spune măcar, dacă voește așa.

Căi mergeau într'una în galop și distanța ce despărta Londra de Bristol scădea cu repeziune:

— Să trăiesc lângă el! urma tânăra femeie, ar fi împlinirea visului meu cel mai scump, și poate nu merit așa mare fericire; dar nu, nu va putea el să-și reguleze traiul ast-fel în cât se mă poată primi câte-o dată, să-mi dea voie să îl văd din timp în timp. Dacă ar vrea să-mi lase copilul... Bărbații au adese-ori nevoie de a fi liberi de orice grije... El mai ales... Să ocupa de politică, precum am auzit: Copilul trebuie să fie pentru el o sarcină de care va primi să fie scutit.

După ce se mai gândea, pe când trăsura se apropia de Bristol, Lenny recăzu din înălțimea visurilor sale pe terenul realității:

— Cum l'am trădat! își zicea ea suspinând. N'a uitat, n'are să mă ierte. Umbra lui Sir Patrice stă între noi a-

menințătoare, acuzându-mă. Dar cu toate astea e fiul meu! Nu poate, dacă are simțire de om, să nu dea voie unei mame ca să sărute pe copilul său.

Trăsura intra în acest moment în una din suburbiile orașului. Lenny, ajunsă la țelul pe care îl urmărea de doi ani, simțea crescând nehotărârea sa. Îl părea rău ore-cum că descoperise pe Mac Allan, că era așa de aproape de dânsul.

Amintirea greșelii sale, a trădării de care lealul tânăr era în drept s'o acuze, nu-i eșea un moment din minte. Înțelegea că Mac Allan nu putea să ierte, că nu putuse să uite. Ascunsă în fundul trăsului, plângea fericirea sa perdută, pe care Mac Allan putea să i-o redea cu un cuvânt, simțind că el nu îl va pronunța nici o dată.

Trăsura se opri în curtea unui otel. Lenny se scoboră, ceru un apartament și întrebă de locuința faimosului negustor de vax.

Toată lumea la Bristol cunoștea pe Hunt, cu atât mai mult că nu era vorba de cât de plecarea sa apropiată la Londra.

— Atunci, întrebă Lenny pentru care lucrurile cele mai simple, îndată ce priveau pe Mac Allan, luați proporții exagerate, atunci voiți găsi ușor pe cine-va ca să ducă o scrisoare la dânsul.

— De sigur, milady, răspunde servitoarea, m'oi duce chiar eu.

— Vezi ca... zise tânăra femeie, nu vreau s'o citească anume el.

— Nu face nimic, dacă vreți s'o dați în mâna cuiva din casa d-lui Hunt, m'oi pricepe cum să fac.

Ș'apoi îndatoritoarea persoană adăuse, par-că iar îi venit deodată o idee lunoasă:

— Poate ați scris lui miss Mary?

Fără aș da seamă de impresiunea trecătoare, dureroasă chiar ce avuse, Lenny se simți atinsă la inimă.

— Miss Mary, zise ea, cine e?

— Miss Mary, răspunde servitoarea minunată de a vedea că cine-va nu cunoaște acest nume chiar acum; e perla Bristolului, prin frumusețea ei fără seamă și prin bunătatea ei îngerească; e o ființă bine-cuvântată de cer, slavita de săraci, respectată de toți, și blândă, bună, și...

— Nu, întrepruse Lenny cu o întăritare instinctivă, n'am scris lui miss Mary; ci unui Irlandez care mi s'a spus că stă la d-nu Hunt.

— Lui Sir Edward Mac Allan atunci? zise servitoarea surâzând. Să vezi d-ta, milady, tot una e.

— Cum tot una?

Servitoarea flecăra, care nu era proastă, se uită la Lenny cu băgare de seamă. Văzând obrazul său palid, privirea sa îngrijită, înțelese că făcuse o nerozie.

— Da, e tot una, relua ea, căci mi-e tot așa de lesne de a da o scrisoare lui Sir Edward ca și cum mi-ar fi fost ca s'o dau lui miss Mary.

Astă explicațiune foarte neclară nu

înșelă pe Lenny, căci venise prea târziu.

— Bine zise ea interlocutoarei sale, te voiți chema când voiți avea nevoie de d-ta.

Remânând singură, pasagera recăzu în nehotărârea și în nedumerirea sa. Gicise că nenorocirea, pedepsa ei erau mai depline de cât visase ea.

— Miss Mary! își zicea ea, în pornirea naturii sale aprinse; ce caută această fată în viața mea și a lui Mac Allan! Oare Mac Allan nu s'a mulțumit cu drama care a pus capăt iubirii noastre?

Și posomorâtă, visătoare, se afundă în gândurile sale, urmărindu-le cu un ochi plin de mânie și de pasiune violentă.

Cu toate acestea trebuia să ia o hotărâre; nu se putea să își regăsit pe Mac Allan fără a decide dacă se cuvine sau ba să se ceară o întrevedere de la dânsul și ce îi va zice dacă el va consimți s'o primească.

Lenny se puse să scrie cu înțeleală. Cea dântău scrisoare, scrisă dintr'un condei, fără a se opri, fu recitată, apoi ruptă și bucățelele ei disparură în foc.

— Nu așa, gândi ea, îi vorbesc de amorul meu pe când poate o alta!... Apoi, am dreptul a vorbi de amorul meu? Mă va crede el înainte de a mă vedea, înainte ca cuvintele mele să provoace în el una din acele emoțiuni cari te fac să ierți și să uiți?

(Va urma)

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA”

Titragiu 6.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

CORRESPONDENȚA PARTICOLARA

INMORMENTAREA MITROPOLITULUI

LA MONASTIREA NEAMTU

30 August 1886.

Eră Dum-născă, la orele 1 p. m. a avut loc la Mănăstirea Neamțului înmormentarea Mitropolitului Primat.

Trenul expres care a pornit din București la orele 3, 35 p. m. Sâmbătă seara, a ajuns la Pașcani la orele 2 1/2 ziua.

Pe tot parcursul drumului de la București la Pașcani, la toate gările principale, protopopii cu autoritățile locale în frunte și multă lume, veneau la trecerea cortegiului și preoții faceau la vagonul mortuar panagia.

Ast-fel s'a procedat prin toate eparhiile, afară însă de cea de Roman, unde parte din ceremonialul acesta a fost modificat.

La gara Pașcani, protopopul Sucevei, cu înaltul cler și muzică, duce pe 'l-a' citit panagia și cântat imnul de primire, în fața unei aglomerații de peste 5000 oameni, cu muzica în frunte au plecat spre mănăstirea Neamțului.

Pe tot parcursul, țărani, femei și copii, așteptau d'a lungul drumului, în haine de dolii, îngenuchiând la trecerea cortegiului.

La mănăstire au ajuns la orele 1 p. m. și Mitropolitul Moldovei cu episcopii din eparhiile întregei Valahii, au oficiat serviciul religios în fața ministrului D. Sturza, care însoțise rămășițele I. P. S. S. din București până acolo, împreună cu membrii familiei.

Se strânsese lumea din toate părțile de prin prejur. Afară de persoanele venite cu trenul din București și din principalele orașe ale Moldovei, se mai grămadise lumea de prin satele vecine, de la Balta-Tești etc. Ast-fel că pot fără exagerație să spu că erau față peste 10,000 oameni la această solemnitate.

I. P. S. S. Mitropolitul Calinic s'a înmormântat chiar în Biserica Mănăstirii Neamț.

Onorurile Militare au fost prezentate pe tot parcursul.

De la Pașcani la Mănăstirea Neamțului, un escadron de călărași cu săbiile scoase mergeau în fruntea cortegiului.

La Mănăstirea Neamțului era un regiment de dorobanți față.

Dintre toate coroanele, numai cea a M. S. Regelui, s'a depus pe mormânt. Celelalte s'au împărțit monastirilor de prin prejur.

Azi la 8 ore dimineața s'a slujit de către I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei înconjurat de întregul cler, serviciul religios. Și apoi toată lumea s'a răspândit. D. D. Sturza și membrii familiei Miclescu s'au reînțors la București.

N. V.

TESTAMENTUL MITROPOLITULUI CALINIC

Am avut fericirea de a vedea unirea celor două Principate, a căror organizațiune politică (linea separat ceea-ce prezidența dumneze. ască facuse spre a fi unit și nedespărțit, și tot d'o-dată a chema blagoslovire cerească asupra acestei țări, în ziua în care și-a-căpătat independența și, ocupând locul ce i se cuvenea în consorțiul națiunilor, a încoronat cu stema regală pe gloriosul său Domn.

Aceste fapte semnaleză momentul cel mai de căpetenie în istoria țării mele, și de la săvârșirea lor începe într-adevăr o eră nouă pentru țara românească.

Într-un moment așa de critic, precum a fost momentul detronării unuia domnitor pământean, și în momentul născuturii și încurcăturii în care se afla națiunea românească, când Principele de Flandra a refuzat tronul la care votul națiunii l chemase, alegerea prințului Carol de Hohenzollern a fost o adevărată inspirațiune dumnezească o probă

pipăită de o rotire acordată de sânta și cereasca Pronie, în necunoscutele ei judecăți, acestei țări atât de încercată.

Carol de Hohenzollern, acel tiner și cunoscut și lipsit de experiență, fără de țreși cu singurul merit de a aparține uneia din cele mai însemnate familii domnitoare în Europa, s'a aruncat în brațele națiunii române cu toată încrederea unei ființe însuflețite de idol frumoase și plină de iluziuni și de credință în ajutorul aceluia care cercetează inimile. În Tine am nădăjdul, Doamne; se nu m'e rușinez în veac, a fost credința proorocului-rege David; atare a fost și credința lui Carol de Hohenzollern și n'a fost înșelăt. Cel ce smerese pe cel înalt și înalt pe cel smerit, a făcut din el instrumentul providențial pentru împlinirea destinatelor României. Încrederea ce Carol I a pus în națiunea ce l'a ales a fost cu mult mai mare de cât aceea ce națiunea a avut în alesul ei, și evenimentele au justificat nădejdele și și aspirațiunile lui. Astăzi, România este independentă formează cel mai mare regat în Orientul creștin, este socotită cu drept cuvânt în toate combinațiunile politice și nu poate fi sacrificată pentru capriciul și pentru ambițiunea altora în vârtejul complicațiunilor ce amenință zi cu zi Europa orientală, mulțumită bravurii, fusușirilor și aspirațiunilor frumoase ale poporului său, pe care Regele său le-a cunoscut și le-a apreciat mai bine de cât toți, și ca om înțelept, s'a folosit de înțelepciune și de ocazii spre a le pune în încercare.

De la cele lumeste trecind la cele duhovnicești, mi este dat a afirma cu conștiința împăcată că în Majestatea Sa am găsit tot d'una o pietate creștinească demnă de imitat, și o sprijin fără pragel pentru ceea-ce privește interesele de aproape ale Bisericii ortodoxe române. Pietatea creștinească a Regelui Carol este cunoscută de toată națiunea și ar trebui luată de exemplu; interesul ce l poartă pentru prosperitatea și înaintarea Bisericii ortodoxe Române am avut ocaziunea de a-l constata mai vărtos în două cazuri fericite: recunoșterea autocefaliei Bisericii ortodoxe Române de către cel în drept și înființarea Facultății de Teologie. În amândouă aceste cazuri, Majestatea Sa mi-a arătat o rivnă și un interes pentru care nu găsesc cuvinte îndestulătoare spre a invoca asupra El toată harurile și toate bine-cuvântările bunului și milostivului Dumnezeu.

Recunoșterea autocefaliei Bisericii ortodoxe Române și înființarea Facultății de Teologie din București constituiesc două pagini ale istoriei națiunii mele, pentru care smerenia mea nădăjdueste că va găsi dreptatea înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Autocefalia Bisericii ortodoxe Române exista în fapt, însă l lipsea recunoșterea formală din partea celor în drept. De la recunoșterea formală atârna pe de o parte, regularea canonică a pozițiunii ei față cu Biserica Mântuitorului nostru în genere și în special față cu celelalte Biserici ortodoxe răsăritene; iar pe de altă parte, acea libertate pe care o reclama într'un mod imperios atât dezvoltarea istorică a însăși Bisericii naționale, după spiritul Bisericii ortodoxe răsăritene, cât și pozițiunea și însemnătatea politică pe care România le căpătase.

Înființarea Facultății de Teologie era o necesitate nu numai pentru Biserica, ci și pentru Stat. Zică-se de spiritele sceptice și de adoratorii materiei brute orice s'ar zice; omenirea în genere și un Stat ori care în particular, numat atunci prosperază când instituțiunile politice găsesc un sprijin solid și moral în sentimentul religios, în cultura spiritului religios.

Știut este și recunoscut că instituțiunile politice au de țintă îmbunătățirea stărei sociale de la care izvoraște fericirea atât a Statului cât și a cetățenilor; însă cruda experiență învață că societatea cu atât mai mult se depărtează de ținta dorită, cu cât înfruirea legii Dumnezești în stăruie este mai mică.

Mai mulți bărbați înțelepți au depus muncă îndelungată și s'au trudit pentru a pune legi bine-făcătoare, umanitare, potrivite cu necesitățile compariților lor, legi cari au de țintă să apere drepturile cetățenilor și să asigure existența și propășirea Statului. Dar, sau pentru că omul cu greu se supune ordinilor semenilor săi, a căror superioritate nu vrea să o recunoască din cauza amurului propriu, sau pentru că numărul legilor civile sporește cu zi ce trece și majoritatea cetățenilor se află într'o completă neștiință a legilor în vigoare, în cât numai când li se aplică pedepse de la judecători află că au călcat legile pe cari trebuia să le cunoască înainte de a trece peste ele, sau în fine pentru că legile politice pedepsesc aspru toate crimele, toate înșelăciunile și toate faptele reprobabile, câte sunt susceptibile de constatări, de mărturie sau de dovezi, — pentru toate aceste cuvinte, puterea legilor sus-zise ori nu este stabilă, ori este nejustă, ori încetează acțiune unde cetățeanul strict și viclen știe să găsească mijloace de a o paralisa, pândind momentul oportun spre a face rău. Falsale mărturii și jurăminte, de cari exemple numeroase vād în toate zilele înaintea tribunalelor, înlesnirea cu care legile se fac, se prefac, și se desfac, dovedes: că de slabă este stăvila pusă de legile civile reului, și că de departe sunt de ținta lor cei cari numai

prin legile civile caută să facă din om o ființă demnă de mînia lui.

Este o absurditate să cerem paza legilor de la niște ființe cari au îmbătrânit, ca să zic așa, fără să fi auzit vr'o dată nimic despre legi. Legile cari caută să oprească viciul prin frică și prin asprimea pedepsel s'au răfăcut în alegerea mijloacelor; pot să formeze niște oameni fătărnici și vicleni, dar nici o dată celălent bun și moral, fiind că nici o dată n'a umbat după formarea moralului prin învțătură directă a moralei. Numai legea Dumnezească și întinde puterea cea mare în adăncimea deplină și în toate tainele inimii omului și face din inima noastră o fantăna de tot ce se face bun și potrivit cu voința lui Dumnezeu, și de tot ce contribuie pentru susținerea și fericirea societăților. Legea Dumnezească, în vederea mântuirii omului și a fericirii vremelnice și viitoare, înșinuiază în sufletul omului acel sentiment înalt de iubire și de frica lui Dumnezeu, care din conștiință face conducătorul cel mai drept și înțelept în toate acțiunile și aspirațiunile noastre. Această lege ne oferă mijloace sigure și adeverate de bună creștere, prin cari oamenii se fac virtuși și cinștiți; nu legi scrise, nu literă moartă, ci legi vii aplicate în toate zilele și ocaziunile; nu pedeapsa după călcarea, ci povețe bune și învțătura legii înaintea de călcarea ei; nu stigmalizarea viciului dupe ce ar deveni cu înaintarea virstei, o a doua natură, ci și virsta copilărească, când inima este mai ténără și maniabilă, formarea ei prin morală, spre a se feri și lepăda de reu. «Făcătorii de legi», zice Sf. Ioan Gură-de-Aur, ne învțăta atunci când deja suntem corupți, tocmai ca doctorul care unu muncitor slab nu l'ar spune nimic, nu l'ar învțăta mijloace de a scăpa de slăbiciune, dar când l'ar vedea prăpădit de boală și că nu mai este de vindecat, atunci numai l prescrie doctorii nenumerate.

(Va urma)

INAINȚARI IN ARMATA

Au fost înaintați la gradul de sublocotenent în armată, pe ziua de 10 August 1886, următorii elevi din anul al II-lea din școala de sub-oficieri:

- Botez Dimitrie în regimentul 13 dorobanți. Teodorescu I Alexandru în regim. 12 dorobanți. Oproiu Ioan în regim. 18 dorobanți. Marmara Constantin în regim. 8 dorobanți. Dimitriu II Alexandru în regim. 14 dorobanți. Elefterescu Spiridon în regim. 2 dorobanți. Enescu Constantin în regim. 29 dorobanți. Zisu Aristidi în regim. 29 dorobanți. Popescu III Mihail în regim. 20 dorobanți. Constantinescu I Nicolae în regim. 31 dorobanți. P. Perescu I Vasile în regim. 30 dorobanți. Minculescu Gheorghe în regim. 3 dorobanți. Ioanovici Dosache în regim. 12 dorobanți, rămânând atașat la regim. 5 călărași. Botescu Mihail în regim. 5 linie. Calmuschi Alexandru în regim. 28 dorobanți. Nedeljanu Marin în regim. 31 dorobanți. Ciuchi Constantin în regim. 32 dorobanți. Roman Ștefan în regim. 17 dorobanți. Rujinski Nicolae în regim. 26 dorobanți. Corobi Dimitrie în regim. 23 dorobanți. Duca Constantint în regim. 23 dorobanți, rămânând atașat la regim. 3 călărași. Chirica Emanuil în regim. 12 dorobanți. Vera Christache în regim. 4 dorobanți. Palada Constantin în regim. 31 dorobanți, rămânând atașat la regim. 9 călărași. Arghirescu Nicolae în regim. 33 dorobanți. Smeu Alexandru în regim. 22 dorobanți. Piperescu II Nicolae în regim. 26 dorobanți. Neicu Petre în regim. 4 dorobanți. Stoenescu Adolf în regim. 4 dorobanți. Steriadi Aristomene în regim. 20 dorobanți, rămânând atașat la regim. 4 de călărași. Ionescu I Alexandru în regim. 26 dorobanți. Popileanu I Constantin în regim. 31 dorobanți. Soare Gheorghe în regim. 20 dorobanți. Păraianu Emanoil în regim. 18 dorobanți. Constantinescu II Alexandru în reg. 9 dorobanți. Cialic I Petre în regim. 19 dorobanți. Misihanescu Ioan în reg. 29 dorobanți. Enăchescu Toma în reg. 12 dorobanți. Dumitrescu II Apostol în reg. 23 dorobanți. Dumitrescu I Grigore în reg. 8 dorobanți. Fotino Petre în reg. 28 dorobanți. Floroiu Atanasie în reg. 9 dorobanți. Chrișescu Ioan în reg. 4 dorobanți. Grosu Constantin în reg. 14 dorobanți. Tenovici Constantin în reg. 8 dorobanți.

- Belian Stefan în reg. 20 dorobanți. Pagadopolu Victor în reg. 30 dorobanți, rămânând atașat la regimentul 5 călărași. Obogeanu Mihail în reg. 19 dorobanți. Apostol Ernest în reg. 11 dorobanți. Mihăescu Tănase în r.g. 19 dorobanți. Dimiț Alexandru în r.g. 9 dorobanți. Lăpușneanu Pandele în reg. 9 dorobanți. Busnea Andrei în reg. 25 dorobanți. Dimitriu I Panait în reg. 12 dorobanți. Iosefescu Ioan în reg. 28 dorobanți. Gheorghiu Dimitrie în reg. 25 dorobanți. Mera Ioan în reg. 15 dorobanți. Cernescu Gheorghe în reg. 9 dorobanți. Brăescu Alexandru în regimentul 25 dorobanți. Coroiu Eduard în batalionul dorobanți Dobrogea, rămânând atașat la regimentul 3 roșiori. Gherăscu Antin în reg. 15 dorobanți. Andronescu Alexandru în batalionul 3 vânători. Vârnav Dimitrie în batalionul dorobanți Dobrogea, rămânând atașat la regimentul 3 roșiori. Popescu II Gheorghe în reg. 20 dorobanți. Radian Dimitrie în bat. dorobanți Dobrogea. Cialic II Paul în batalionul dorobanți Dobrogea. Niciu Constantin în regimentul 18 dorobanți. Tătaru Gheorghe în reg. 27 dorobanți. Popescu I Stefan în reg. 31 dorobanți. Vlădescu Alexandru în reg. 2 dorobanți. Petrojanu Constantin în reg. 30 dorobanți. Dimitriadi Victor în reg. 11 dorobanți. Hagi Preda Ioan în reg. 31 dorobanți. Lascu Alexandru în regimentul 9 dorobanți. Banculescu Gheorghe în regimentul 24 dorobanți.

STIRI MARUNTE

Vocea Covurluiului anunță că în ziua de 15 curent, s'a pus piatra fundamentală a edificiului palatului administrativ. Peatra a fost pusă de către d. General Leca, președintele Camerei. Erau de față peste 200 țărani delegați din județ. La ora 11 s'a dat un banchet la care au luat parte peste 200 persoane.

Sâmbătă la 16 curent, a murit la Galați în spitalul militar, Capitanul Constantin Costachescu, comisar regesc, la consiliul de rebel al corpului III de armată. Duminică a fost înmormântat.

Duminică a plecat din Botoșani un transport de 16 evrei pentru America.

Un incendiu a izbucnit aseară în strada Primă-verel la d. Brăescu. Vecinii l-au stins fără să aștepte ca pompierii să intervie.

D. Luca Ionescu, prefectul de Vaslui, care se afla în București, s'a reînțors aseară în județul său.

D. General Pilat, comandantul diviziunii din Botoșani, a plecat aseară la postul său.

Măine Mercuri 20 August beneficiul d-nei Ciucurescu la grădina Rașca. Se va juca piesele la-ti-fatale roy și Uita Lunei, două foarte vesele comedii.

ULTIME INFORMATII

Prinim din R-Vâlcea, următoarea telegramă: 19 August, ora 3 1/3. Autoritățile refuză a libera certificate pentru contestațiunile electorale. Am telegrafiat ministerului de interne. Vă rog publicați aceasta. Nicolae Epure Avocat

Rusciuk, 19 August. Mutkurof a intrat în Sofia, în fruntea armatei rumeletoe, compusă din infanterie, cavalerie și artilerie. Populațiunea a făcut o primire strălucită trupelor. Se crede că principele va sosi Miercuri sau Joi cel mult în Sofia, spune Voința Națională.

Sosind la Tirnova, principele Alexandru, a proclamat o amnestie generală, cu toate că miniștrii săi îl rugaseră să lase liber cursul justiției pentru a pedepsi pe autorii complotului și pe acei cari l-au executat.

Prințul Bulgariei, este așteptat mâine în Filipopoli, unde se fac mari pregătiri pentru primirea sa.

Se zice, că guvernul Princiar din Bulgaria ar fi cerut rechemarea d-lui Bogdanoff, loc-țitiitorul diplomatic al agenției rusești la Sofia, care ar fi luat parte la mișcarea contra Prințului.

M. S. Regina a adresat o telegramă de condoleanță doamnelor Eu-

frosina Mavrogheni și Polixenia Miclescu surorilor răposat P. S. S. Mitropolitul primat. Domniile lor s'au grăbit a răspunde imediat M. S.

D. I. C. Brătianu, președintele consiliului de miniștri, este așteptat mâine în Capitală pentru a merge la Sinaia.

Ziarul oficios rus «Varșavski Dnevnik» serie că, din cauza evenimentelor din Bulgaria, ori ce s'ar întâmpla, nu se va provoca un rebel. Afacerea nu va eși din cadrul diplomatic.

D. Nacevici, ministrul afacerilor straine din Bulgaria, a sosit aseară în Capitală.

Afacerile au slăbit iarăși la Bursă. Agio s'a urcat la 14. Ultimele cursuri din străinătate nu sunt favorabile.

D. Willamov, însărcinatul d'affaceri al Rusiei s'a reînțors definitiv de la Sinaia în București.

ULTIMA ORA

Londra, 31 August. — Times precizează împăcarea prințului Alexandru cu țarul. El constată că Rusia n'a isbutit cu proceduri violente, ea ar putea reuși mai bine cu moderațiune și s'ar menție influența în Bulgaria.

Vienna, 31 August. — Ziarele din Berlin anunță că s'a făcut o comunicare confidențială prințului Alexandru, spunându-l că numele său va fi șters din cadrele armatei germane, pentru că suveranii nu vor mai figura cu rangurile lor, dar ad-veput este că voește să menajeze susceptibilitatea Rusiei.

Vienna, 31 August. — Correspondenții din Viena al ziarului «Tagblatt» din Berlin a avut eri o întrevedere cu d. de Giers la Franzensbad. Ministrul rus crede că în anul acesta nu va avea nici o întrevedere cu contele Kalnoky.

D. de Giers va pleca Joi sau Vineri la Petersburg, trecând pe la Berlin unde va conferi încă o dată cu prințul de Bismark.

El n'au putut lua nici o hotărâre la Franzensbad într'un mod definitiv în privința afacerilor din Bulgaria, pentru că nimeni nu știa dacă prințul Alexandru se va mai întoarce la Sofia și că trebuie să aștepte dezvoltarea evenimentelor interioare din principat.

Rusia nu dorește de loc să ocupe Bulgaria pe cât timp va fi acolo ordine și liniște. Dar pozițiunea Rusiei ar deveni foarte delicată și foarte critică dacă prințul ar voi să facă a se executa conspiratorii.

D. de Giers întrebuințează cuvinte ofensatoare la adresa Prințului și Angliei care se servește de prinț ca de un instrument contra Rusiei.

Ela mai adăogă că prințul Alexandru n'a primit la Lemberg nici o depeșă din Franzensbad care s'el sfătuiască a se întoarce în Bulgaria. Nici d. de Bismark nu ia dat un astfel de sfat.

D. de Giers a accentuat de mai multe ori că relațiunile cordiale ale Rusiei cu Germania și Austria permit a spera menținerea păcii.

El declară fără temeji stirea după care ar fi vorba de împăcarea țarului cu prințul Alexandru.

INSTITUT PENTRU DOMNISOARE

— 47 Strada Soane 47 — Cursurile primare și gimnasiale vor începe la 1 Septembrie. Programele statului sunt obligatorii, iar examenle se fac înaintea comisiunilor ministeriale. Inscrisorile se fac în toate zilele la cancelaria institutului Director de studii, d-nu C. C. Dobrescu, profesor la liceul Sf. Sava. directoare E. C. Dobrescu.

LICEUL ST. GHEORGHE

Se se vaza anunțuri pe pagina IV

INSTITUTUL SCHEWITZ

BUCUREȘTI 51, Strada Scatnelor, 51 Cursurile din acest institut vor începe la 1 Septembrie viitor. Pentru informațiuni a se adresa la direcțiunea institutului.

DOCTORUL E. CLEMENT

S'a reînțors în Capitală Str. Renasterii No. 3

CASA DE SCHIMB ALEX. GR. IONESCU & B. MARCU

Strada Lipscani, No. 15 bis Bucuresti, 19 31 August

VALORI	Scadența cuponelor	Terg lib curs mediu
FONDURI DE STAT ROMAN		
Renta rom. per. 1875 5 0/0	1 Ap 1 Oc	94
Renta rom. amortis. 5 0/0	1 Ap 1 Oc	97
Renta rom. (rur. con) 6 0/0	1 Mai 1 No	88
Oblig. de stat C. F. R. 6 0/0	1 Ian 1 Iul	—
Idem idem 5 0/0	Idem	—
Impum. Stern 1864 7 0/0	1 Mar 1 Sep	—
Impur. Openheim 1868 8 0/0	1 Ian 1 Iul	—
Agio	—	14
IMPRUMUTURI DE ORASE		
Impur. oras Bucuresti 5 0/0	1 Ian 1 Iul	75
Idem idem din 1884 5 0/0	1 Mai 1 No	97
Impur. or. B. cu primelozf. 20	—	93
VALORI DIVERSE		
Credit Fonciar Rural 7 0/0	1 Ian 1 Iul	113 1/4
Idem idem 5 0/0	Idem	87 1/2
Cred. Fon. ur. din Buc. 7 0/0	Idem	110
Idem idem 6 0/0	Idem	92
Idem idem 5 0/0	Idem	82 1/4
Cred. Fonc. ur. din Iaș 15 0/0	Idem	75 1/2
Obl. Caz. pens. fr. 300. 10 1/4	1 Mai 1 No	210

4) Vezi Epoca No, 221.

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO -27, STRADA LIPSCANI, 27- CURSUL BUCURESCI 19 August 1886

DE VENZARE DE INCHIRIAT DE INCHIRIAT DE ARENDAT

DE INCHIRIAT DE INCHIRIAT DE INCHIRIAT

DE INCHIRIAT 2000 LEI CU 100 LEI SOCIETATE UNIVERSELLE CINE VREA BANII?

DE VENZARE DE VENZARE MOSIA STREJESTI PADUREA DIN LUNCA

CONSTANTA PE MALUL MAREI NEGRE BAI DE MARE

LIBRARIA HAIMANN BUCURESTI

CALIMANESTI MARELE HOTEL AL BAILOR

LOCUINTA PENSIIUNE N. A. PAPADAT AVOCAT

PENSIONATUL ENIU BALTEANU BUCURESTI

LICEUL ST. GHEORGHE BUCURESTI

INSTITUTUL „LUMINA” D. R. ROSETTI AVOCAT

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE VALABIL DE LA 20 MAIU (1 Iunie) 1886